

Magnificat(s) —Clausura 10è Festival Bachcelona

Palau Bach

Dijous, 14 de juliol de 2022 – 20 h

Sala Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Solistes Salvat Beca Bach:

Rita Moraes, soprano

Christian Gil-Borrelli, contratenor

Daniel Thomson, tenor

Ramiro Maturana, baríton

Cor Jove Nacional de Catalunya (CJNC)

Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC)

Marc Díaz i Daniel Tarrida, orgue

Manel Valdivieso, director

Part I

Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788)

Simfonia en Si bemoll major, H. 658

Allegro di molto

Poco Adagio

Presto

Johann Christian Bach (1735-1782)

Magnificat en Do major, CW E22

1. Cor: Magnificat

Soprano: Quia respexit

Cor: Quia fecit mihi magna

2. Cor: Et misericordia ejus

3. Ària Baix: Fecit potentiam

Cor: Dispersit superbos

Contralt: Deposuit potentes

Cor: Et exultavit

Tenor: Esurientes

Cor: Suscepit Israel

Baix: Sicut locutus est

Cor: Abraham et semini ejus

4. Cor: Gloria Patri

5. Cor: Et in saecula saeculorum

Part II

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Magnificat en Re major, BWV 243

1. Cor: Magnificat anima mea Dominum
2. Ària Soprano: Et exultavit spiritus meus in Deu salutari meo
3. Ària Soprano: Quia respexit humilitatem ancillae suae
4. Cor: Omnes generationes
5. Ària Baix: Quia fecit mihi magna
6. Duet Contralt i Tenor: Et misericordia a progenie
7. Cor: Fecit potentiam in brachio suo
8. Ària Tenor: Deposuit potentes de sede
9. Ària Contralt: Esurientes implevit bonis
10. Trio Soprano I, II i Contralt: Suscepit Israel puerum suum
11. Cor: Sicut locutus est ad Patres nostros
12. Cor: Gloria Patri, Filio et Spiritui Sancto

Durada del concert: primera part, 25 minuts; pausa de 15 minuts; segona part, 30 minuts.

#clàssics #coral

Poema

Límit herbaci

He conegut els falsos profetes
i n'he tingut por. He fugit d'ells
travessant els camps més foscos
i sé que en tornaré sencera.

Diria que ningú ha traçat aquest camí.

Diria que les fruites silvestres
que trobo són comestibles.

La immortalitat deu ser
creure's allò que un pensa
i fer-ne religió.

La immortalitat deu ser
no dur motxilla.

Hi ha animals petits
que s'escapoleixen quan m'hi apropo,
però l'animal petit que duc a dins
ve amb mi.

Ni un bri de culpa
per no haver-nos advertit
que seguia els mapes estel·lars.

Ni un bocí de penediment
per pensar que alletaré
la criatura com em doni la gana
i que li explicaré els contes
que vosaltres cal·leu.

No recordo gaire coses de l'altra vida.
Volia germinar i, allà, no podia.

El blat que els meus ulls seguen
serà el més daurat del món.

Anna Gual

“L'enigma del microbi”, *Ameba* (2020)

Comentari

Tres noms de Bach

S'ha afirmat sovint que en algunes parts de la *Missa en Si menor* de J. S. Bach, el Kantor de Leipzig assenyala el camí que haurà de seguir la música després de la seva mort. El que no s'explica tan sovint, i encara menys de la manera pràctica que implica un concert com el d'avui, és que els propis fills de Bach van agafar-ne el testimoni i, poc després de la defunció del pare, van ser capaços de mantenir viva la tradició familiar i seguir escrivint música excel·lent, però amb un estil completament renovat.

El *Magnificat* de Johann Christian Bach que sentirem en primer lloc data del 1760. El compositor va ser, segons el que sembla, un dels fills predilectes del mestre, potser pel fet de ser el més petit de tots. Va heretar tres clavicèmbals, el manuscrit de les *Suites angleses* i va ser educat amb el segon volum d'*El clave ben temperat* com a llibre de capçalera. Després d'escriure dos *Magnificat* en què sembla mirar més cap enrere que no pas cap endavant, amb aquest tercer sí que fa un pas decidit cap a l'estil clàssic. No en va, se'l considera el més versàtil de tots els descendents. Això s'aprecia en aquesta obra, tan distant de qualsevol partitura del seu pare amb què s'intenti de comparar-la. I, tanmateix, alguna seqüència genèrica s'escola, inevitablement, pels pentagrames.

Nascut dinou anys abans que Johann Christian –fill, per tant, del primer matrimoni de Bach–, Carl Philipp Emanuel va assolir una reputació enorme al seu temps. Les obres de maduresa, com la *Simfonia en Si bemoll major*, H. 658, que data del 1773, s'emmarquen ja de manera inequívoca en el Classicisme i tenen més a veure amb l'empremta de Haydn que amb la del seu propi pare. Pertany a un grup d'obres que van sorprendre per la seva audàcia i per la seva qualitat. Tant és així que se'n van comercialitzar còpies abans que el propi compositor n'autoritzés la difusió.

El contrast es farà evident tot escoltant el *Magnificat* que Johann Sebastian Bach va concebre inicialment per al Nadal del 1723, l'any en què s'estrena com a Kantor a Leipzig. És una època d'activitat frenètica, a què devem bona part de la seva producció de *Cantates* i la *Passió segons sant Joan*. Bach vol agradar i sorprendre la congregació que l'acolliria durant els darrers vint-i-set anys de vida, i no hi escatima cap recurs. El 1733 el revisa, i és la versió que n'ha quedat per a la posteritat. En aquell cas va servir com a senyal del final del dol per la mort de l'elector Friedrich August I de Saxònia.

Pep Gorgori, musicòleg i periodista. Director de *L'hora clàssica* de RNE4 i crític musical del diari «ABC»

Palau
de la Música
Catalana

Abona't a
Palau 100

Temporada
2022–2023

Filharmònica
de La Scala & Chailly

André Schuen

Simfònica Viena
& Wellber

Orquestra dels Camps Elisis
& Herreweghe

Mahler Chamber Orchestra
& Uchida

Simfònica de Bamberg,
Hrůša & Kopatchinskaja

Simfònica Anvers
& Elim Chan

Monteverdi Choir
& Gardiner

Orquestra Filharmònica de Berlín
& Petrenko

musicAeterna
& Currentzis

Més informació i venda
d'entrades individuals
i abonaments a
www.palaumusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Biografies

Rita Morais, soprano

Va néixer a Braga (Portugal), ciutat on va començar els estudis musicals de viola i cant al Conservatori de Música Calouste Gulbenkian.

A continuació es va formar en cant a l'Escola Superior de Música i Arts do Espetaculo (ESMAE) de Porto. Becada per la Fundação Calouste Gulbenkian de Lisboa (2016-2018), per la Sociedad de Artistas, Intérpretes o Ejecutantes de España (2020) i per la Fundació Victoria de los Ángeles (2020), completà la formació acadèmica al Màster de Lied Victoria de los Ángeles de l'Escola Superior de Música de Catalunya.

Fa habitualment concerts i recitals a Portugal i Espanya col·laborant amb entitats com Casa da Música (Porto, PT), Estudis Victor Córdon-Companhia Nacional de Ballat, Fundação Calouste Gulbenkian (Lisboa, PT), Ensemble Eco, Ambaixada de Portugal a Espanya, Coro Nacional de España (Madrid, ES), Fundació Victoria de los Ángeles i Bach Collegium Barcelona.

Aquesta temporada 2021-22 ha debutat com a LIFE New Artist al festival LIFE Victoria i ha rebut el Premi Solista Salvat Beca Bach 2022 de la Fundación Salvat.

Christian Gil-Borrelli, contratenor

©Martha Bravo

Llicenciat en medicina i especialista en salut pública, el 2016 aparcà la carrera de metge per dedicar-se exclusivament a la música ingressant a l'Escuela Superior de Canto de Madrid, on es formà amb Cristina Gallardo-Domâs, Pilar Pérez-Íñigo i la repertorista Cristina Presmanes. Finalment s'instal·là a Alemanya per estudiar amb la mezzosoprano María José Montiel a la prestigiosa Universität der Künste de Berlín.

Ha estat premiat pels certàmens Compostela Lírica (2020) i el Concurs Internacional de Cant de Medinaceli (2019) i ha format part de la primera generació Crescendo, projecte liderat pel Teatro Real que dona suport a cantants prometedors en la seva emergent carrera musical.

Ha participat a les programacions del Teatro Real, Auditorio Nacional, Programación Lírica de la Corunya, Palacio de Festivales de Santander, Auditorio Alfredo Kraus de Gran Canaria, Auditorio de Galicia, el FIOCLE o la SMR de Cuenca. A nivell internacional, Christian Borrelli ha actuat al Festival Monteverdi de Cremona i al Bachfest de Leipzig.

Daniel Thomson, tenor

Originari de Melbourne, és un tenor internacional solista i cantant de cambra, resident a Londres. L'any 2009 es va graduar amb mèrits en l'especialitat d'interpretació vocal per la Universitat de Melbourne. L'octubre del 2016 va rebre una beca per estudiar el Màster en Estudis Avançats d'Ensemble Vocal a la Schola Cantorum Basiliensis, que va completar l'abril del 2018.

Els seus estudis s'han centrat especialment en la interpretació de música amb criteris històrics dels segles XVI al XIX. El 2015 i el 2016 va passar un parell de mesos intensius al Canadà preparant un enregistrament amb mètodes retòrics d'interpretació sota la direcció del professor Robert Toft de la Universitat de Western Ontario. Fruit d'aquesta col·laboració, *Secret fires of love*, l'àlbum de debut en solitari de Daniel Thomson, està disponible a Spotify i iTunes i va ser reproduït recentment a la BBC.

El febrer del 2019 va debutar com a solista al Wigmore Hall al costat de Dame Emma Kirkby en la celebració del seu setantè aniversari. L'octubre del 2020 va estar aprenent la pronunciació original de l'anglès a través del conjunt InVocare en col·laboració amb David Crystal, Peter Van Heyghen, REMA, AMUZ, BOZAR i Cultura per a Europa.

Ramiro Maturana, baríton

El baríton xilè és exalumne de l'Accademia Teatro alla Scala (2017-2019). Després d'ingressar al seu programa el setembre del 2017, va debutar al Teatro alla Scala la temporada 2017-18 com a jove cantor de l'òpera *Ti vedo, ti sento, mi perdo* (estrena mundial) i també interpretant el personatge del perruquer d'*Ariadne auf Naxos*. La temporada següent, 2018-19, va fer els rols de Belcore de *L'elisir d'amore*, Marullo de *Rigoletto* i Spinelloccio de la producció de *Gianni Schicchi*, dirigida per Woody Allen.

També ha treballat al Theatre Athénée de París, Teatro Rossini de Pesaro, Innsbrucker Festwochen der Alten Musik, Grand Théâtre de Ginebra, Teatro Municipal de Santiago-Ópera Nacional de Xile i Theatre Apollo (Nova York). Alhora, ha estat solista amb l'Orquesta Sinfónica de Xile en obres com *War Requiem* de Britten, *Novena Simfonia* de Beethoven, *Carmina Burana*, *El Messies* o la *Passió segons sant Joan*.

Cor Jove Nacional de Catalunya

©Toni Márquez

El Cor Jove Nacional de Catalunya és una iniciativa del Moviment Coral Català i Corals Joves de Catalunya que té el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona.

Va néixer per oferir una oportunitat als millors talents del país sota la direcció de reputats directors nacionals i internacionals, i pretén ser una eina d'Estat a l'estil dels cors joves nacionals de la majoria dels països europeus. A més, vol ser ambaixador de l'excel·lència coral catalana més enllà de les nostres fronteres. L'extensa xarxa coral de Catalunya, amb més de mil cors i més de trenta mil cantaires és el millor aval d'aquest projecte.

El Cor Jove Nacional de Catalunya està integrat per una trentena de cantaires de 18 a 28 anys, seleccionats anualment després d'un procés d'audicions arreu del país, que es renoven cada any per oferir igualtat d'oportunitats als nous talents emergents. Té una única trobada d'estiu per no interferir en l'activitat ordinària dels cors, i es clausura amb la celebració de diversos concerts al llarg del territori català. Durant una setmana, els joves conviuen i treballen el repertori i la tècnica vocal, amb els directors i instructors vocals. Enguany, però, de forma extraordinària, per celebrar la desena edició del CJNC, celebrarà una doble trobada.

La direcció artística canvia cada any per oferir als cantaires
Jove Orquestra Nacional de Catalunya
Jove Orquestra Nacional de Catalunya, la qual està dirigida per Manel Valdivieso. El CJNC22 ha preparat aquest concert amb un equip de professors integrat per les sopranos Alice Borciani i

©IGOR STUDIO-48

La Jove Orquestra Nacional de Catalunya va néixer el setembre del 1993 amb el nom de Jove Orquestra Simfònica de Catalunya (JOSC) i el 1999 passà a anomenar-se JONC. El projecte va ser dirigit per Josep Pons des de la fundació fins al 2001, any en què Manel Valdivieso n'agafà el relleu com a director artístic.

L'any 1999 es constituí la Fundació JONC per aglutinar el nombre creixent d'iniciatives que van prenent forma en el seu si. El seu Patronat està integrat per diversos representants de la Generalitat de Catalunya, del cercle cultural i musical català.

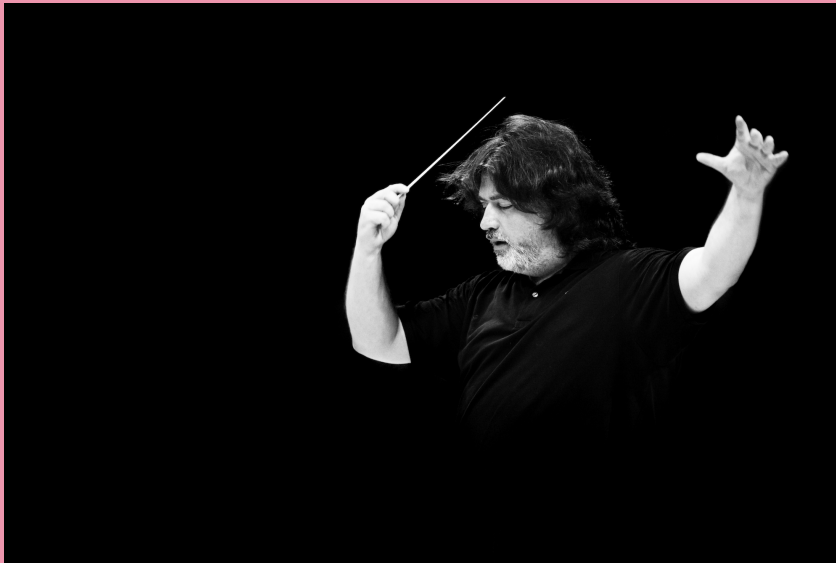
Des del seu naixement, els objectius principals de la JONC han estat facilitar una formació orquestral integral als joves músics del nostre país, tot complementant la tasca que en aquest terreny es desenvolupa als conservatoris i centres superiors, i col·laborar activament en la seva inserció professional. Així mateix, s'ha vetllat per oferir un producte cultural de la màxima qualitat, tot apropant-lo a tots els públics, amb una clara vocació social i pedagògica.

Per fer possible aquests objectius, l'activitat de la JONC es desenvolupa mitjançant trobades o Encontres de treball, concerts simfònics i de cambra adreçats al públic en general i a col·lectius amb necessitats especials, preparació de material didàctic, classes, conferències, etc.

La Fundació Jove Orquestra Nacional de Catalunya inclou dues orquestres diferents, a les quals s'accedeix per audició pública: la JONC Alevins està formada per joves músics de fins a 19 anys, i la JONC incorpora músics de fins a 25 anys.

La JONC ha participat als festivals i sales de concerts més importants del país, sota la direcció de mestres del prestigi de Josep Pons, Guy van Waas, Ernest Martínez-Izquierdo, Jordi Mora, Manel Valdivieso, Barry Sargent, Jan Caeyers, Robert King, Paul Goodwin, Andrew Parrott, Antoni Ros Marbà, Lutz Köhler, Salvador Mas, Edmon Colomer, Karl Anton Rickenbacher, Valery Ovsyanikov, Gordan Nikolic i Pablo González.

Manel Valdivieso, director

És el director artístic de la JONC des del 2001.

Nascut a Barcelona, cursà els estudis musicals a l'Escolania de Montserrat i als conservatoris de Badalona i Barcelona. Completà la seva formació estudiant anàlisi amb Benet Casablanca i direcció d'orquestra amb Antoni Ros Marbà.

Ha dirigit les principals orquestres espanyoles, com les de la Corunya, Granada, Tenerife, Madrid (Nacional, Sinfónica i RTVE), Bilbao, Castella i Lleó, Santiago de Compostel·la, Còrdova, Sevilla, Principat d'Astúries, Màlaga, Balears, etc. Paral·lelament ha desenvolupat amb èxit una trajectòria operística que l'ha dut a debutar, entre d'altres, al Gran Teatre del Liceu, Teatro Real de Madrid, Òpera Nacional de Corea (Seül) i Opera de Washington DC.

Entre la seva activitat recent, destaquen nombroses presències a la temporada estable de la Simfònica de Frankfurt-Oder (BSOF, Alemanya), BOS (Orquestra Simfònica de Bilbao), OFM (Orquesta Filarmónica de Màlaga), OCG (Orquesta Ciudad de Granada), ORTVE i Orquestra de Cambra de Ginebra (Suïssa).

Formacions

Cor Jove Nacional de Catalunya

Sopranos

Olga Berenguer Bertran

Alice Borciani*

Elisabet Campos Sànchez

Emilia Nubiola Weinstein

Maria Vives Mas

Maria Alonso Sala

Lucia Caihuela Jimenez*

Mireia Martí Torras

Arantza Prats Pérez de Albéniz

Alba Valdivieso Passolas

Contralts

Mei Ferrer Guasch

Aura Elena Gutierrez Cuadrado*

Blanca Martí Romero

Aurora Miró Cano

Míriam Núñez Chapí

Martí Pàmies Magrané

Tenors

Jose Miguel Díaz Hervás

Jorge Marques Guimarães*

Ander Sarriegi Gutierrez

Guillem Sedó i Torres

Joel Signes Solà

Baixos

Lluc Bonal Cordomí

Rafa Cifre Delgado

Jordi Giné Supervia

Pablo Morales Villegas

Hugo Miguel Peixoto de Oliveira*

Arnau Segura Rovira

*Professors que han treballat amb el cor durant l'encontre.

Jove Orquestra Nacional de Catalunya

Violins

Abel Antón Delgado
Alba Compte Rojas
Olivia Cortese Vallvé
Enric Fernández Calsina
Alexis Tonatiuh Garita Martinez
Lucía Gutiérrez Gual
Aina Hujić Mor
Cristina Parés González
Clara Piera Sedó

Violes

Maria Cabús Soberana
Abraham Constantino Noguera
Jaume Pueyo Solà

Violoncells

Ariadna Besalduch Mediavilla
Carlota Corbella Rigual
Paola Ríos Roa

Contrabaixos

Neus Camps Mas
Gerard Dalmau Ramirez De Arellano

Tiorba

Guillermo Reyes Abad

Flautes

Ariadna Cornadó Restoy
Sara García Montenegro

Oboès

Berta Belinchon Gimeno
Laura Carles Robres

Fagot

Kaleb Bou i Roig

Trompes

Gaizka Ciarrusta Insagurbe
Albert Secanell Ruiz

Trompetes

Gabriel García Iglesias
Antoni Ivars Bertomeu
Biel Pelfort Bartuló

Magnificat

Magnificat anima mea Dominum.

La meva ànima lloa el Senyor.

Et exsultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

I el meu esperit s'alegra en Déu mon salvador.

Quia respexit humilitatem ancillae suae,

Ecce enim ex hoc beatam me dicent.

Perquè s'ha fixat en la humilitat de la seva serva: i des d'ara m'anomenaran beneïda.

Omnes generationes.

Totes les generacions.

Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius.

Perquè el qui és Poderós ha fet grans coses per a mi, i el seu nom és sant.

Et misericordia a progenie in progenies timentibus eum.

I la seva misericòrdia passa de generació en generació als qui el temen.

Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

Ha mostrat la força del seu braç, ha escampat els de cor soberg.

Deposuit potentes de sede et exaltavit humiles.

Ha foragitat del seu tron els poderosos i ha exalçat els humils.

Esurientes implevit bonis et divites dimisit inanes.

Els famolencs ha fet vessar de béns i els rics els envia al buit.

Suscepit Israel puerum suum recordatus misericordiae suae.

Ha auxiliat Israel, el seu serf, en memòria de la seva misericòrdia.

Sicut locutus est ad Patres nostros, Abraham et semini eius in saecula.

Com ho va prometre als nostres Pares, a Abraham i la seva descendència, pels segles.

Gloria Patri, gloria Filio, gloria et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant. Com era al principi, i ara i sempre; i pels segles dels segles. Amén.

També et pot interessar...

Vespres Barrocs al Palau
La Casa dels Cants
Estiu al Palau

Dilluns, 18 de juliol de 2022, 20h
Sala de Concerts

Vespres d'Arnadí & Cor de Noies de l'Orfeó
Català
Stabat Mater de Pergolesi

Ulrike Haller, soprano
Marta Infante, mezzosoprano
Davo Marín i Carme Milán, ballarins i coreògrafs
Cor de Noies de l'Orfeó Català
Vespres d'Arnadí (Dani Espasa, director)
Buia Reixach i Feixes, directora
Marc Rosich, direcció escènica

Preus: de 18 a 56 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compagnia Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanca S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white. The composition is dynamic, with the colors blending and swirling together to create a sense of movement and depth. The background is a deep, dark blue, which makes the other colors stand out.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

